

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace.

Během svého studia na vysoké škole jsem dlouho toužila najít svůj styl a jedinečný způsob uměleckého vyjádření.

Po nějaké době jsem zjistila, že žádný styl nemám a ani ho nepotřebuji. Byla to ale dlouhá cesta.

Přestala jsem být závislá na kritice, jen jsem se chtěla ponořit do sebe a najít své vnitřní „já“.

A moje „já“ nerado stylizuje realitu, raději chce vyprávět příběh. Stále říkám, že jsem víc novinářka než sochařka, a už vůbec ne keramička.

S „pravým“ uměním jsem se poprvé setkala v České republice, téměř před sedmi lety. Tehdy jsem začala chápat jeho strukturu, což ve mně zanechalo hlubokou stopu.

Toto prozření mě naplnilo nadšením a obrovskou chutí tvořit. Hlavou se mi honily tisíce nápadů a přede mnou se otevřel svět neomezených možností, krásy a filozofie. Podobně jako dítě, které má hlad a přišlo do velkého obchodu, jsem chtěla vyzkoušet úplně všechno.

Každou techniku, každý styl, každý tvar. Byla jsem oslněna třpytivým světlem, ale nikdo mě nemohl kontrolovat a zastavit. Realita světa keramiky mě naopak velmi zklamala. Technická stránka keramické tvorby je až příliš nepředvídatelná a každý výpal spíše experimentální.

Nevydařené výsledky ve mně zanechávaly pocit nespokojenosti a sebekritika jen rostla.

Vadilo mi, že mezi mnou a mými spolužáky je velká propast. Chybělo mi mistrovství a teorie.

Hnala jsem se vpřed a nutila se najít svůj styl a nějak vyniknout mezi ostatními. Měla jsem jen svoji naivitu a lásku k materiálu. To však nebylo správné rozhodnutí, a tak jsem se cítila ještě více ostrčená a osamělá.

Po nějaké době jsem se zklidnila, dospěla. Začala jsem víc přemýšlet a klást si otázky typu „co je umění“ a „proč mám být jeho součástí“. Poté

jsem došla k přesvědčení, že umění je pro mě reflexí života s jeho sociálními, politickými i mými osobními problémy. Začala jsem tedy vyprávět své příběhy.

2. Téma a důvod jeho volby

Day by day. Tak zní název mnou zvoleného tématu diplomové práce. Den za dnem a krok za krokem. Tento název mi byl povědomý z nějaké reklamy nebo sloganu na velkém billboardu. To byl jeden z důvodů mé volby, protože mám ráda reklamu a její způsob komunikace s divákem.

Jsem velice zodpovědný člověk, který rád všechno důkladně plánuje a nic neponechává náhodě, aby se vyvaroval nepříjemných překvapení. Nejlepší improvizací je naplánovaná improvizace. Proto si vždy píšu své plány a harmonogramy, které mi pomáhají zvládnout každý víc či méně důležitý úkol.

Moji tvorbu také hodně ovlivňuje politika. Běžné situace pak začínám vidět v jiném světle.

Můj život migranta se liší od života běžného občana. Musím se bát o svoji budoucnost, protože je nepředvídatelná. Klasické studentské vízum dostává každý zahraniční student na jeden rok, a to za předpokladu, že splní určité podmínky. Pokud dané podmínky nejsou splněny, musí opustit Českou Republikou, což znamená nechat tu svůj domov, kamarády i školu a začít svůj život od nuly. Právě kvůli těmto obavám ráda držím situaci pevně ve svých rukou. Proto mě napadlo, že vytvořím plán svého života. Jaká bude moje budoucnost a kým budu? Jak bude vypadat život ruské migrantky v Česku? Vrátím se do své rodné země?

Změním své povolání? Vynahradí mi rodina umění? Mnoho otázek, na které zatím nemám odpověď, ale ráda bych byla připravena na všechno.

Jak si můžeme být jisti dalším dnem? Proč věříme, že zítřek vůbec nastane? Proč si každý den před spaním nařizujeme budík, když není žádná záruka, že ráno přijde?

Zdá se mi to velmi tragikomické, a proto mi přišla zajímavá myšlenka pohrát si se skutečnostmi, které mě obklopují. Lidem, jako jsem já, je občas nutné vysvětlovat základní konstanty života. Takové, jako „co je dobro“,

a „co je zlo“, „co je lež“, a „co je pravda“, „co je manipulace“, a co je svobodná volba.

Napadlo mě vytvořit příběh svého života, který tu zanechám dalším generacím. Svými sochami budu vyprávět, kým a kde jsem byla.

Humor, zejména humor absurdní, je nedílnou a silnou stránkou mé tvorby, včetně diplomové práce, proto prostupuje i mou diplomovou prací. Nepopírám, že se s humorem dotýkám i náboženských otázek, ani skutečnost, že jsem se náboženstvím inspirovala. Z názvu je patrné, že se jedná o nejzákladnější a pravidelně se opakující věci, které se odehrávají každý den. Tak tomu ale není. Pochopila jsem to jiným způsobem a modifikovala celý svůj životní příběh. Pokud svůj osud nemůžeme ovládat, proč bych tedy nemohla vyprávět jen to, co sama chci?

Už v dětství jsem chtěla být dobrodruhem, krotitelem divokých zvířat, vědcem atd. Měla jsem velkou fantazii a smysl pro humor. Jako dítěti mi vždycky bylo jasné, co přesně mám dělat a jak mám postupovat, abych dosáhla svých cílů. Kam přesně musí jet cestovatel, aby odhalil tajemství a záhady, jak porozumět řeči zvířat, aby se člověk stal nejlepším krotitelem a zároveň přítelem všech zvířat, a nakonec to, co musí dělat vědec, aby dostal Nobelovu cenu. Bohužel stále nejsem žádný krotitel ani vědec. Ale lidí, kteří v budoucnosti vezmou do ruky moje figurky-totemy, o tom nemusí vědět. Připravila jsem pro ně jen ty nejlepší ze svých úspěchů a příběhů.

Mám-li o tom mluvit vážně, opět v těchto pracích využívám dualismus. Některým se moje dílo jeví jako sarkastické, plné humoru a nadsázky. Jiní v něm uvidí smutnou realitu současného lidského osudu ženské migrantky, která se snaží najít svůj domov a dokázat sobě i ostatním, že si to zaslouží. Oba pohledy jsou správné. Nerada kritizuji, pouze ukazuji skutečnost a dnešní realitu. A také to, že jsem se konečně stala dobrodruhem, krotitelkou divokých zvířat a vědkyní.

3. Cíl práce

Mým cílem vždy bylo zaznamenat současné dějiny. Vyprávím je svým způsobem, s humorem, srozumitelně a nekomplikovaně. Způsobem, který je pro příjemce dostupný.

Nerada poučuji a nechci nikoho poučovat, jak správně žít nebo jak se má v té či oné situaci chovat. Stejně jako vtip v novinách může být i moje práce ignorována, proto ji kombinuji s pestrobarevnou a zajímavou vnější podobou. Hlavním cílem, proč to dělám, jsem jen já sama. Konečně jsme pochopila jednu věc, a to, že musím dělat to, co mě baví. Samozřejmě budu ráda, pokud tato práce najde pozitivní odezvu u podobně smýšlejících lidí. Jedním z dalších hlavních cílů mé práce je představit můj názor umělce, občana a člověka. Ráda bych zprostředkovala svůj svět ostatním lidem. Budu ráda, když moje práce řekne víc o mně samotné a někteří lidé mě přestanou brát jen jako cizinku a všimnou si i něčeho jiného.

Žádný člověk se nesmí vzdát svých cílů a snů. Přesně o tom je má práce. Velká fantazie jako způsob jak utéct od reality a objevit své nové já, bez omezení, bez hranic. Mým cílem však není ukázat jen to nejhezčí z mých představ, ale i méně heroické nápady. Život se neskládá jen ze zábavy, občas je nutné přemýšlet i o základních životních problémech. Stále se bojím uvolnit, vystoupit ze schémat kapitalismu a ponořit se do uměleckého světa, protože jsem stále jen člověk. Také mě láká sláva a vítězství, chci dokázat ostatním, že jsem nejlepší. Umělec nemůže existovat v realitě, jinak začíná ztrácet svoji individualitu a duši.

Přesně proto jsem chtěla uchovat tu čistou a naivní část sebe samé ve své práci, uchovat ji v porcelánu.

4. Proces přípravy

Příprava realizace mého nápadu probíhala během konzultačních hodin a také prostřednictvím mých vlastních úvah o sobě jako o umělci.

Na začátku jsem se musela rozhodnout, co bude mou silnou stránkou a jaký zvolím materiál a styl. Nerada dopředu dělám skici a vymýšlím kompozici. Pracuji spíš intuitivně a rovnou v materiálu. Přesně proto jsem za materiál zvolila plastický porcelán. Tento materiál uchová můj osobní rukopis a naivitu, která odpovídá mému konceptu. Jednoduché tvary a nenáročnost forem mi umožňují dosáhnout širokého záběru mé tvorby a připomínají mi dětské pozorování okolního světa. Rozhodla jsem se, že takový styl představuje zajímavý detail a může být dobrým základem pro vytváření soch. Z toho vznikl nápad vytvořit soubor sošek -idolů.

Co se týká tématu humoru, kýče a sentimentální naivity, bylo rozhodnuto, že zvolím pestře barevnou výzdobu a detalizaci každé sochy.

5. Proces tvorby

Modelování

Každou sochu jsem modelovala z plastického porcelánu ručně, bez použití forem či jiné průmyslové výroby. Intuitivní nalezení tvaru a jednoduchá kompozice mi umožnily tvarovat své sochy volně a bez omezení. Po technické stránce byly sochy vytvořeny jako duté, a to pomocí dřevěné a papírové konstrukce.

Výpal

Výpal porcelánu probíhal klasickým způsobem v několika fázích: přežah, ostrý výpal (1250C) a dekorační výpaly.

6. Popis díla

Moje práce je vizualizací minulosti, přítomnosti a především budoucnosti. Nejistota, se kterou prožíváme každý den, mě motivovala k tomu, abych dala svůj život do pořádku, získala jasnou a uspořádanou představu o tom, co se děje a co se stane. Lze říci, že jsem si svůj život rozdělila na určité kapitoly: konec umění, rodina, minulost / přítomnost / budoucnost, okolnost nepředvídatelná v průběhu plánování.

Každá z výše uvedených kapitol popisuje, jak by vypadal můj život, kdybych žila v Rusku, a jak v případě života v Česku. Nejtěžší životní rozhodnutí „kde bude tvůj nový domov“ jsem nečinila. Z různých důvodů, z nichž jeden je politický, jsem musela rozdělit svůj život na dvě části a přemýšlet o tom, zda to byla správná volba. Jak by vše vypadalo jinde? Co kdyby? A tak dále, stále dokola, protože nikdo neznáme a nedozvíme se odpověď na tyto otázky. Samozřejmě jsem se snažila najít odpověď a s kapkou humoru a ironie vytvořit objekty, které by mi o tom umožnily přemýšlet a udělat si lepší představu.

Dekorace soch

Vizuálně, s pomocí dekoru, jsem sochy rozdělila na dvě skupiny: „cibulák“ má znázorňovat, že moje alternativní já se nachází v České republice, „chochloma“ naopak poukazuje na to, že jsem z Ruska.

Dekor hraje v mé práci jednu z nejdůležitějších rolí. Každý tah štětcem byl výzvou a připomínal mi práci starých mistrů.

Cibulák je pro mě typickým českým dekorem porcelánu. Modré a abstraktní rostliny jsou součástí staré tradice, s níž jsem se setkala v továrně v Dubí a která na mě působila jako čistý, jemný, racionální a promyšlený dekor. Každá linka, každý tah má své místo a svou určitou kompozici. Pochopení této struktury pro mě bylo jedním z nejtěžších úkolů.

Chochloma je typickým ruským tradičním vzorem. Co se týče keramiky, chochloma byla používána pro zdobení hliněných hraček, kovových táců a textilu. Ohnivé plamínky, bobule a ptáci ohniváci jsou hlavními motivy tohoto vzoru. Chaotický a volný tah mi připomíná povahu ruského člověka, jeho tradice a kulturu. Tím pádem vzniká pestrý kontrast mezi kulturou ruskou a českou. Mezi „vášnivou“ chochlomou a českým „studeným“ cibulákem. Při zdobení sousoší jsem chtěla zachovat dekorativnost a specifiku obou kultur a také odkaz na keramické figurky a hračky českého a ruského národa. Mnou zvolená dekorace je velkým kontrastem jak ke způsobu modelování postav, tak k námětu celé kompozice.

Další barvy vznikají také na základě kontrastu. Např. kontrast mezi žlutou a černou musí upoutat pozornost diváka a zvýšit barevnost celé sady. Za neutrální barvu byla zvolena šedá. Za účelem vyšší živosti celé sady jsem vybrané sochy obarvila keramickou solí.

Dekorace vybraných soch zlatem by měla zvýraznit koncepci humoru a kýče, přičemž zlato dodává znak luxusu „neluxusním“ věcem.

Každá figurka byla ozdobena ručně, a to s určitou náladou a kompozičním záměrem. Proto například mají některé sochy jen jeden malý barevný detail, a některé celou plochu.

Umístění dekoru bylo také individuální. Jinde s pomocí barvy akcentuji konkrétní detail, který je důležitý pro příběh a námět postavy. Někde má barevný vzor význam pouze dekorativní.

Nálada při tvorbě také hrála důležitou roli. Například čím jsem rozčilenější, tím výraznější jsou mé tahy. Nálada samozřejmě ovlivnila nejen styl dekorace, ale i způsob modelování.

Lze říci, že „Day by day“ je velice citlivá a intimní sada vznikající pod emocionálním vlivem.

Dekorace podstavců

Každá socha má svůj příběh a individuální zdroj inspirace. Například bylo rozhodnuto, že dovysvětlím, „o co se vlastně jedná“, a to pomocí krátkých textů a vět, které divákovi umožní lépe pochopit, o kterou část mého života jde.

Instalace

Jednu z nejdůležitějších rolí v mé práci hraje také instalace, s jejíž pomocí vzniká propojení mezi mnou, divákem a sochami. Jako zakladatelka svého náboženství a vypravěčka svého příběhu jsem vytvořila oltář, který by měl v plné míře ukazovat moji osobnost. Tento oltář bude sloužit nejen jako prostor pro mé totemy, ale měl by rovněž umožnit pohodlné použití sady na cestách, abych mohla propagovat své nové náboženství a vyprávět své příběhy po celém světě. Právě proto má oltář kolečka a je pojízdný.

V rozložené podobě by měl oltář sloužit jako výloha, v níž má každá socha má své určité místo.

Centrální pozice by byla obsazena velkou hlavní sochou představující přítomnost – obhajobu diplomové práce.

Popis jednotlivých soch a alternativních realit

Konec umění

Jako umělec, ať to zní jakkoliv banálně, si nedokážu představit svůj svět bez umění. Jakmile z hlavy vymizí myšlenky, život začne postrádat smysl. Přesto však stejně jako každý umělec občas trpím „sebevražednými“ uměleckými náladami, kdy cítím, že už toho mám dost. Ne vždy je za svou uměleckou kriz odpovědný sám umělec. Kritika, nemožnost realizace nápadu, byrokracie, s níž neustále bojuje každý tvůrčí člověk. To jsou jedny z mnoha důvodů, proč se člověk rozhodne zmizet ze světa umění. Právě proto vzniká skupina soch, jejíž pomocí mohu předpovědět své další práce

nebo aktivity v případě, když pro mě umění nebude existovat. Stále mám dvě možnosti – zůstat v Česku nebo se vrátit do Ruska. Pokud zůstanu v Česku, ztráta umění pro mě bude velice bolestná, a právě proto zorganizuji expedici a odjedu co nejdál – až na Severní pól.

V Rusku by vše vypadalo jinak. Bez ohledu na to, že umění v mém životě přestane hrát jakoukoliv roli, budu chtít lidem dávat něco jiného. Proto existuje možnost, že budu vědcem a vynálezcem. Můj vědecký vynález jistě může každý interpretovat různě, např. Sacharovův vynález byl později využíván jinak, než za myšlel jeho autor.

Následuje další alternativní realita v Rusku, tj. nikoli co budu dělat, když se vzdám umění, ale proč umělecký svět musím opustit. Každý přeceví, že sociální rozdíly mezi jednotlivými vrstvami společnosti jsou v Rusku obrovské. Tak vzniká nové pojetí „oligarchie“. K této skupině patřím ve své realitě i já sama. Mnoho známých osobností se bohužel vzdává svého talentu a občanského postoje kvůli odměně, kterou považují za nejvyšší, a tou jsou peníze.

Luxus je nedílnou součástí představ o dokonalém životě téměř každého Rusa. Stejnou představu mám i já. Značkové věci, drahá auta, vila s bazénem, ideálně někde v zahraničí – to je vrchol, jehož chce dosáhnout každý člověk, nejen umělec.

Rodina. Rodina? Rodina!

Dalším velkým tématem v mé práci je rodina. Problematika vztahů, stereotypy o ženách, samota a mateřství – to jsou hlavní témata mých soch z této kolekce. Příběhy se opět odehrávají ve dvou zemích, a to v mé rodné zemi – Rusku, a nové rodné zemi – České republice. V Česku mám přítele, kterého miluji, a jednoho dne určitě budeme mít svatbu a hodně dětí. Bude to šťastná rodina. Bohužel však stále kolem sebe slyším, že tomu lidé nevěří, a že manželství je pro cizinku jen rychlou cestou k získání občanství.

Manželství s cizincem je velice složitá situace. Člověk bude stále vnímán jako někdo jiný, a to nejen tím, že mluví jiným jazykem, ale třeba i tím, že mu babička četla jiné pohádky. V našich dětech by ale byla část každého z nás a z toho by mohlo vzniknout něco úžasného. „Děti jsou květy života,“ říká se u nás v Rusku. Občas se bohužel setkávám i s názorem, že nejste ženou, dokud neporodíte dítě. Stereotypní myšlení a tlak společnosti občas donutí mladé lidi udělat chybu, která pak ovlivní několik lidských životů. Mít dítě pro mě znamená znovustvoření sebe samé, nejlepšího kamaráda a společníka. Možnost poznat, co je rodina, bych chtěla dát i dětem, které ji nemají.

Plánování rodiny podle evropského a východního způsobu je také zajímavá věc. Například emancipace žen v Evropě proběhla ve vyšší míře než v Rusku, kde se setkáváme se stereotypy, že manžel je lovec a žena se musí starat o domácnost. Tento názor má mnoho žen z východu. Tím pádem mohu předpovědět, jak by mohl vypadat můj manželský život v Česku, kdybych se provdala za svého krájanu.

Z důvodu své asociálnosti a nepochopení myšlení tamních mladých lidí bych v Rusku žádnou lásku nenašla. Určitě bych se ale o svoji lásku dělila s ostatními, např. se zvířaty.

Dalším řešením by bylo stvořit někoho, kdo by mě podporoval, někoho, koho znám nejlépe a kdo by mě nikdy nezradil. A tím jsem já sama. Myslím si, že za několik desítek let bude tato myšlenka velmi běžná v moderním světě, ve světě technologií, robotiky a klonování.

Minulost, přítomnost a budoucnost.

Jedná se o nejrozsáhlejší téma mé práce. Jak by vypadal můj život, kdybych pokračovala ve své umělecké cestě v Česku a jak by vypadal v případě, kdybych byla do Česka vůbec neodjela?

Určitě vím, co mi vadí na dnešní politické situaci v Rusku. Jako umělec bych to nedokázala ignorovat. Proto by se ze mě stal voják revoluce. Bezmoc lidí a všemocnost vlády by mě přiměly vyjít na ulici a účastnit se protestních shromáždění, snažit se najít spravedlnost pomocí slova. Takovým způsobem by se ze mě stal opozičník usilující o navrácení práv svému národu.

Ruský politický systém je prohnílý a neumožňuje žádnou kritiku moci. Jakékoli vyjádření nesouhlasu se trestá reálným trestem odnětí svobody. V Rusku vzniká armáda proti lidem, tzv. rosgvardija (Národní garda Ruské federace) – ruští občané m učí jiné ruské občany. Aby se z člověka stal politicky vězeň, nemusí dělat téměř nic, stačí jen udělat repost na Facebooku, být v nesprávné chvíli na nesprávném místě nebo jen být jiný. Jedinou možností je emigrace, anebo přijmout chyby systému a vlády a naučit se s tím žít. Samozřejmě doufám, že pravda zvítězí mírovou cestou a že v roce 2020 už nebudeme muset poslouchat svobodné rádio a účastnit se falešné změny ústavy. Despotie padne a přijdou nové časy a spravedlivý prezident. Nejlepší prezidentka, kterou budu já sama. Rodiče pro mě chtěli nejlepší budoucnost a svobodu, proto mě poslali do České republiky.

Tady ale pořád budu považována za ruskou imigrantku a někoho cizího. Přesto mám stále chuť tvořit a jít dál. Mám svůj cíl – chci být učitelem. Nést znalosti, říkat jen pravdu, šířit své názory. Právě proto jsem se rozhodla vytvořit centrální sochu představující mě samotnou, jak obhajuji svou poslední práci v této škole. Studium v ateliéru keramiky mě k tomu inspirovalo. Chci být jako moji učitelé, jako Gabriel Vach, Markéta Kalivodová a Petr Franče.

Jsou mi nejen vzorem, ale i rodinou.

Covid-19

Koronavirus je jednou z nepředvídatelných okolností, které ovlivnily moji diplomovou práci.

Vzniká ironická situace, kdy se snažím naplánovat svůj život daleko do budoucnosti a předpovědět všechny situace, které mě mohou ovlivnit. Pandemie více či méně změnila život každého z nás. Lidé pochopili, že i ve 21. století stále existují nebezpečí, a to bez ohledu na veškerý technický pokrok. Některé lidi pandemie nijak neznepokojovala, naopak v ní viděli nejrůznější příležitosti. Pouze přesunuli svou existenci na Instagram a Facebook, kde s veřejností sdíleli svůj „filozofický“ přístup k životu. V Rusku je naprosto odlišná situace.

Koronavirus tam neexistuje. Přesto však vláda prohlásila, že za dva měsíce ruští vědci vytvoří očkovací látku, která pomůže ve válce s koronavirem. Nyní však na hlavních kanálech doporučují pít horkou vodu, jíst česnek a zázvor a také používat nový vynález – „blokátory Covid -19“. Fake news a manipulace s daty pomáhají.

Moje diplomová práce vypráví o mých příbězích, které se staly, stanou nebo se naopak nikdy neuskuteční. V mém životě je málo zajímavostí a událostí, proto jsem se ho rozhodla změnit. Pro další generace. Mohu říci, že jsem obyčejný „homo homemade“ – člověk domácí. Proto svůj příběh vyprávím jako svatyni, která musí lidi inspirovat a která zároveň bude legendou pro mé okolí. Samozřejmě chápu, že některé z příběhů se nemohou uskutečnit, ale to ostatní nemusí vědět. Vytvářím tak nové náboženství, nový kult. Kult Nonny, jež zažila vše, o čem snila, a je jen na vás, čemu chcete věřit, a čemu ne.

7. Přínos práce pro daný obor

Ve svých pracích se vždy snažím ukázat, že keramik není jen „hrníčkář“ nebo designér. Na prvním místě pro mě vždy byla svobodná myšlenka a volná tvorba. Nezávislost na materiálu je pro mě důležitá. Několikrát už jsem se zmínila, že se považuji za novinářku nebo spisovatelku, nikoli za keramičku. To znamená, že porcelán a keramika jako materiály pro mě nejsou podstatné, nechci tyto materiály rozvíjet, zkoumat a posouvat své techniky někam dál. Beru to jinak. Pro mě je porcelán jen kusem papíru, jehož prostřednictvím mohu vyprávět svůj život, komunikovat se „čtenářem“. Na druhou stranu je však tento materiál něco jako oblíbený druh papíru, na jehož gramáž jsem zvyklá. Při práci s porcelánem se cítím komfortně, vím jak s ním zacházet a jak ho zkrotit.

Sochy z kolekce Day By Day jsou krásnou ukázkou toho, jak lze tento materiál uchopit.

8. Silné stránky

Silnou stránkou této práce je nový pohled na porcelán jako materiál. Nehraje v něm důležitou roli, přitom jej však nelze nahradit.

Porcelán pracuje pro mě a jen já mu dávám směr.

Není to jen obyčejná sada sošek, jaké se vyrábí v továrnách, je to můj rukopis, je unikátní a výjimečný. Svoji práci jsem pojala jako deníček, do něhož jsem si zapsala všechny své myšlenky a to, po čem touží holka jako já. Zdá se mi to jako zajímavý způsob komunikace s divákem a propojení celého příběhu prostřednictvím materiálu. Humor a kýč v keramice nejsou novátorským nápadem, ale pokus o zaznamenání celého životního příběhu, se vším veselým a smutným, co na nás v životě čeká, už něčím novým pro keramiku je.

9. Slabé stránky

Slabou stránkou práce může být skutečnost, že někteří lidé nepochopí všechny nadsázky a humorné prvky, které práce v sobě nese. Přesto doufám, že alespoň malá část uvidí v některém z příběhů sebe sama.

Dalším minusem je, že mé práce jsou politickou a sociální karikaturou. Pro takový druh umění je nutný způsob prezentace, jenž je dostupný širokému publiku, jako jsou noviny a reklama. Objekt musí být flexibilní. Porcelánové sochy takovou možnost bohužel nenabízejí.

Tento problém jsem se však pokusila vyřešit tím, že jsem ke svému oltáři, který má podobu výlohy, přidělala kolečka, aby byl pojízdný.

10. Seznam použitých zdrojů

a) Knižní a periodická literatura

1. KULKA, Tomáš. Umění a kýč. 2 rozšířené vydání. Torst. 2000. 292. s.
ISBN: 80-7215-128-2

2. CONNER, Bruce. It's All True . 1 vydání. University of California Press.
2016. 360. s
ISBN: 97-8052-029-056-3

b) Internetové zdroje

1. <https://arzamas.academy/radio?fbclid=IwAR1JHSYHqOgg0D5mrHhIBN3iRliqGf1eJgYgYdBXNWjtQpFCmmS91mttX-w>

Vyhledáno 18. 02.2020

2. https://tvrain.ru/teleshow/fake_news/?fbclid=IwAR2ae1i7nqH3vCR0FOpR3MX1NGjAahUxMpiVL935cjP1GgNvsZmV1Gs6Esk

Vyhledáno 01.03.2020

3. <https://echo.msk.ru/programs/nevsredy/?fbclid=IwAR2ae1i7nqH3vCR0FOpR3MX1NGjAahUxMpiVL935cjP1GgNvsZmV1Gs6Esk>

Vyhledáno 25. 03.2020

4. https://meduza.io/?fbclid=IwAR3SspcU0yeazFa-pnpOPL58z-djzl6MxrV_BaWRHHyWrul-isLGtX9mBI0

Vyhledáno 30. 05.2020

11. Rezumé

My work is a visualisation of past, present and mainly the future. Uncertainty with which we live every single day motivated me to get my life together and to get a clear and arranged picture about what is going on and what is going to happen. Let's say I divided my life into certain chapters : end of art, family, past / present / future, a circumstance which is unpredictable in planning.

Each of all above mentioned chapters describes how would my life looked like if I lived in Russia and how it would looked like if I stayed in Czech Republic. The hardest life decision „ where will be my new home“ has not been made yet. From various reasons, one of the is political, I had to split my life into two parts and I have to think if that was right decision. How would everything looked like in the other place? What if? These kind of thoughts on and on because nobody knows the answer on these questions. I tried to find the answers, of course, and with a bit of humour and irony, I tried to create objects, which would make my thinking possible and would help me with getting a better view.

12. Seznam příloh

Příloha 1
Inspirace

Příloha 2
Skici

Příloha 3
Proces tvorby – modelace, dekorace

Příloha 4
Proces tvorby – oltář

Příloha 5
Finální výrobek

Příloha 1

Inspirace

[fotografie byly použity z uvedených zdrojů]

Dymkovo hračka

Svatý Mikuláš a jeho život.

Ikona z kláštera Ferapontov. Severní škola, XVI století

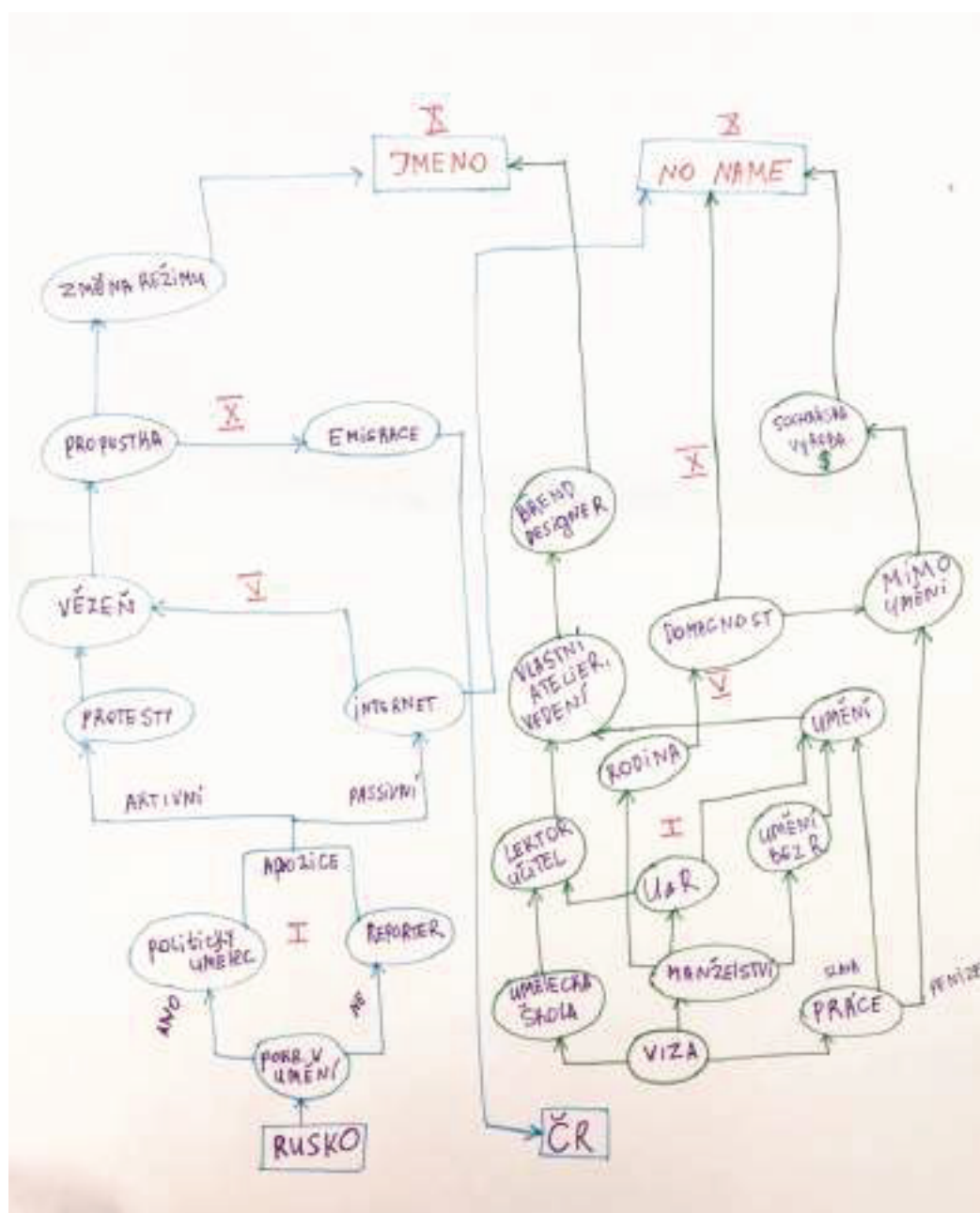

Příloha 2

Skici

[fotografie vlastní]

Harmonogram mého života

Představa tradičních vzorů

Chochloma

Cibulák

Konečná veze

Expedice na Severní pol

Manikura

Kočíčí paní

Příloha 3
Proces tvorby - modelace

[fotografie vlastní]

Kočky (*Kočíí paní*)

Centrální socha

Rosgvardie

Dítě
(*Mateřství*)

Proces tvorby - dekorace

Nepřežahlý střep (*Rosgvardie*)

Přežahlý střep s dekorací (*Rosgvardie*)

Přežahlý střep (*Kočičí paní*)
Přežahlý střep s dekorací (*Mateřství*)
Výpal 1250C (*Mateřství*)

Přežahlý střep s dekorací (*Mateřství*)
Výpal 1250C (*Mateřství*)

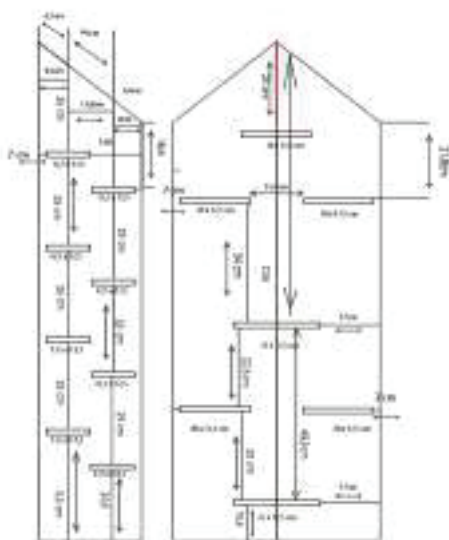
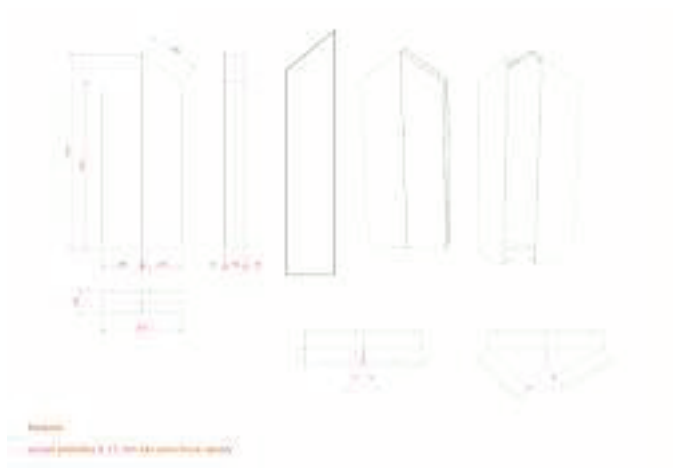

Příloha 4

Proces tvorby - oltář

Výkres

Oltář -
dřevěná konstrukce bez dekorací

« Rozhodla jsem se, že opouštím svět umění a objedu na Severní pól, starat se o populaci Sphenisciformesů »

« V průběhu přípravy k expedici jsem zjistila, v čem je rozdíl mezi Severním a Jižním pól »

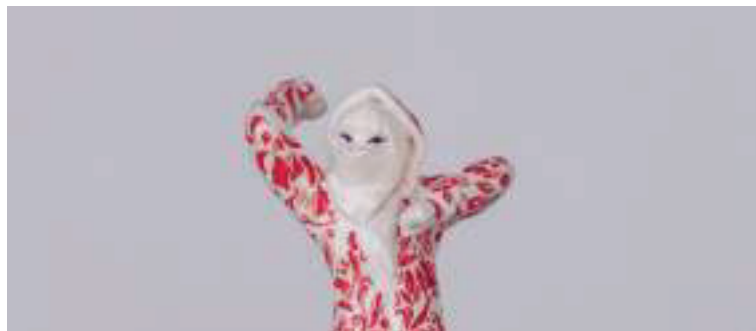

« Každá země má své kosmonauty »

« *OBNULENIYE nastalo* »

« Našla jsem kocoura. Martine, vítěj v rodině »

«Našla jsem další kočku. Barsíku, vítěj v rodině »

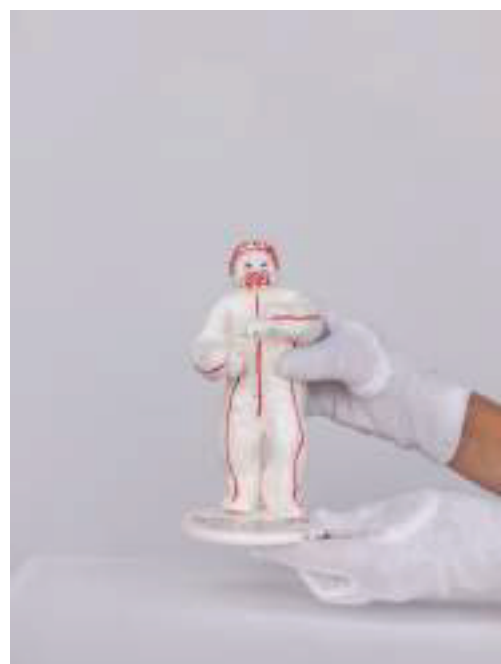
*«Zase jsem našla kočku. Murko, vítěj v rodině.
P.S Čím víc poznávám lidi, tím víc miluji kočky. »*

« Hlavním úkolem ženy je se postarat o

*« Dostali jsme rozkaz.
Řešení bylo velice
jednoduché: museli jsme jen
smíchat česnek, jitrocel a »*

*« Jako vědec mužů říct jen jedno: to bude
bomba! »*

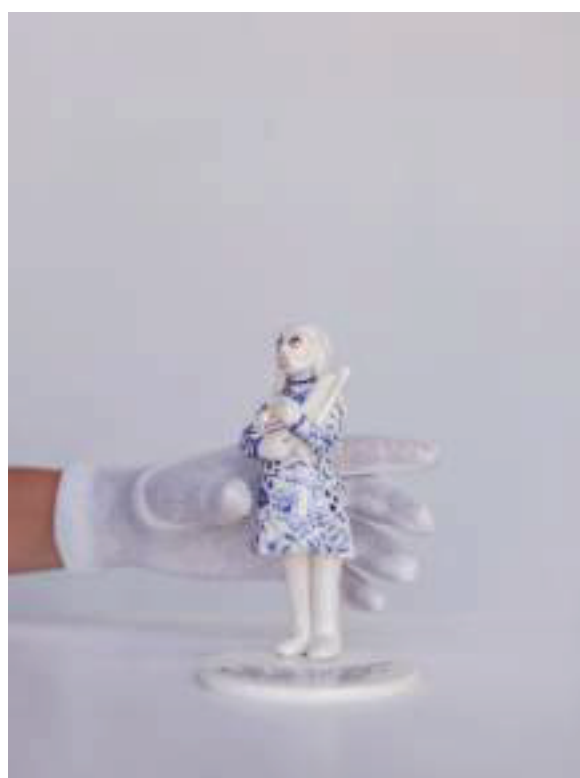
« Rodina, děti, přátelé. Toto břemeno není pro mě. Nejdůležitější je najít (vytvořit) toho, někoho na koho se mužů spolehnout.»

« Manželství není vždycky jen kvůli vizu. Občas to může být i práva láska »

*« Učila jsem se od
nejlepších. Teď toho vím
tolik, že už se to sem
nevejde. A proto se o to
musím rozdělit »*

*« Ono to není úplně snadný, být
bohatá. Také přeci kupuji ústřice
ve slevě »*

« V 4:00 ráno je nejlepší čas začít cvičit, přečíst si knihu, naučit se francouzsky. Škoda že v 4 ráno musím spát »

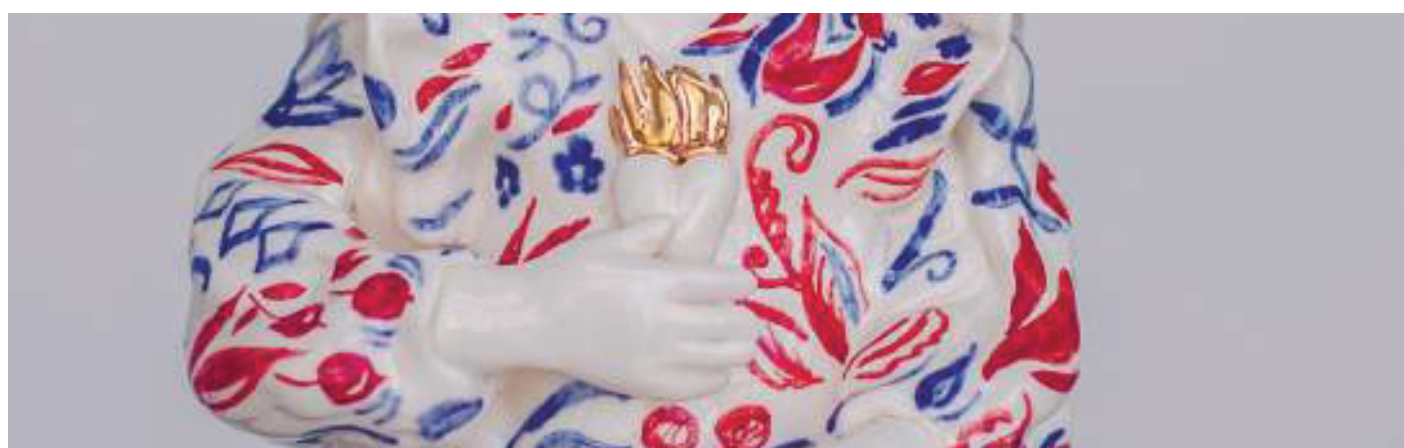

*« Apokalypsu jsem si představovala trochu jinak, ale totální zničení lidstva si přece nevybíráme
#nejhezčirouzka
#koronatime #blbakarantena »*

« Motivovat lidi, být pro ně symbolem, ukázat směr. Každý umělec musí vytvořit svůj svět, svojí religii »

« Nemáte důkazy »

